

ເທວທຸຕສູລ ວດຖຸ ປພພື້ນກາລໂຕ ປກລາຍ ຍາ ປຈວົປປເວສາ ເທວທຸຕ ອາຮພກ ກາລີຕານີ ສພພານີ ທາຕການີ ວິຕ
ຕາຣຕາວ ກົດຕຳ ບ

ອ. ເຊິ່ງ ແຫ່ງພະເທິວທັດ (ອັນພຣະຄາສດາ) ທຽງໜ້າຕັກ ທ. ທັງປວງ ອັນ (ອັນພຣະອົງຄ) ທຽງປຣະກວາ ທີ່ພະເທິວທັດ ຕັກແລ້ວ
ໃຫ້ພິສດາຣແລ້ວ ຕັກແລ້ວ ຈຳເດີມ ແຕກາລ (ແຫ່ງພະເທິວທັດ) ບວກແລ້ວ ເພີ່ງໄຣ ແຕກາເຂົ້າປະສົງແຜ່ນດິນ ບ

ອຍໆ ປ່າຍຕັກ ສູງໂປ:

ກົດຕຳ ດາວໂຫຼວງ (ໃນເຊິ່ງແຫ່ງພະເທິວທັດ) ນີ້ ນີ້ :-

ສູລ, ອັນປີ່ນ ນາມ ມລຸລານ ນິຄົມ, ຕໍ່ ນິສສາຍ ອັນປີ່ນມຸພວນ ວິຫຣນຸເຕຍາ, ຖາດທຸຕສູລ ລາບນັບປົງຄຸດທຸກທິວເສ
ເຍາ ອລືຕິສຫສເລທີ ພາຕິກຸລເລທີ “ຮາຈາ ວ ໂທຸ ພຸທົໂຈ ວ, ຂຕຸຕິຍປຣິວໂຣ ວິຈິສສລົງຕິ ອລືຕິສຫສລຸດຸຕາ ປົງລົມຢາ
ຕາ, ເຕັກ ເຍກຸຍເຍນ ປພພື້ນເຕັກ, “ກາທຸທີຍຮາຈາ ອັນນຸ່ຫຸ່ທຳ ອານຸ່ຫຸ່ທຳ ກາຕຸ່ກົມພິລິ່ ເທວທຸຕນຸ່ທຳ ອົມ ຈ ສກຸກ
ອປຸພ່ານນຸ່ຕ ທີ່ສາວ “ມຍ່ ອຕຸຕໂນ ປຸຕຸຕ ປພພາເຊມ, ອົມ ຈ ສກຸກ ນ ພາຕກ ມັນເນ; ຕສຸມາ ນ ປພພານນຸ່ຕ
ກຳ ສມຸງລູຈາເປັ່ງ ບ

ຄົ້ນເມື່ອພຣະຄາສດາ ທຽງອາຄັຍແລ້ວ ທີ່- ອ. ນິຄົມ ຂອງເຈົ້າມັລະ ທ. ທີ່ອ່າວັນປີ່ນຍ (ມື້ອູ້ງ), -(ນິຄົມ) ນັ້ນ ປະທັບອູ້ງຍູ້ໃນ
ປ່າແໜ່ງໄໝມ້ມ່ວ່າງ ທີ່ອ່າວັນປີ່ນຍແກ່ທີ່ຢູ່, ອ. ພຣະໂອຮສມື່ພັນແປດລົບເປັນປະມານ ທ. ອັນຕະກູລແກ່ພຣະຄູາຕິ ທ. ອັນມື່ພັນ
ແປດລົບເປັນປະມານ ທຽງປົງລົມຢາແລ້ວ ວ “(ອ. ພຣະກູມາຮຣະນາມວ່າສີທັດຄະ) ເປັນພຣະຮາຈ ທີ່ວິວ ທີ່ວິວ ເປັນ
ພຣະພຸທົນເຈົ້າ ຈົນເປັນ, (ອ. ພຣະກູມາຮຣະນາມວ່າສີທັດຄະ) ເປັນຜູ້ມື່ກິຍົດຕິຣີຢູ່ເປັນປຣິວາ (ເປັນ) ຈັກເສົ້າຈີເທິວໄປ” ດັ່ງນີ້ ໃນວັນ
ເປັນທີ່ຮັບເຈົ້າພະໜີ່ພຣະລັກໝະນະ ແກ່ພຣະຕາຄຕັນນີ້ເທິວ, (ຄົ້ນເມື່ອພຣະໂອຮສ ທ.) ເທົ່ານີ້ ຜනວັດແລ້ວ ໂດຍມາກ, (ອ. ພຣ
ຄູາຕິ ທ.) ທຽງເທິນແລ້ວ ທີ່ເຈົ້າສັກຍະ ທ. ທກ ເທົ່ານີ້ ຄື່ອ ທີ່ພຣະຮາຈພຣະນາມວ່າກ່າທໍຍ ທີ່ເຈົ້າສັກຍະພຣະນາມວ່າອຸ່ນຫຼະ
ທີ່ເຈົ້າສັກຍະ-ພຣະນາມວ່າອານັນທີ່ ທີ່ເຈົ້າສັກຍະພຣະນາມວ່າກຸດ ທີ່ເຈົ້າສັກຍະພຣະນາມວ່າກົມພິລິ່ ທີ່ເຈົ້າໂກລິຍະພຣະນາມວ່າ
ເທວທຸຕ ຜູ້ມື່ຜනວັດຍູ້ ຢັງວາຈາເປັນເຄື່ອງກຳລ່າວວ່າ “ອ. ເຮົາ ທ. ຢັງບຸຕຣ ທ. ຂອງຕົນ ຍ່ອມໄຫ້ບວ່າ, ອ. ເຈົ້າສັກຍະ ທ. ທກ ເທົ່ານີ້
ເທິນຈະ ເປັນຜູ້ມື່ໃຈໝາຕິ (ຍ່ອມເປັນ), ເພຣະເຫດຸນັ້ນ (ອ. ເຈົ້າສັກຍະ ທ. ເທົ່ານີ້) ຍ່ອມໄມ່ບວ່າ” ດັ່ງນີ້ ໄກສັ່ນພຣັມແລ້ວ ບ

ອັນ ມහານົມ ສກໂກ ອຸ່ນຫຼຸກ ອຸປສຸກມື້ຕົວ “ຕາຕ ອມທາກ ກຸລາ ປພພື້ນໂຕ ນຕົກ, ຕຸວ ວ ປພພ, ອທ ວ ປພ
ສືລສຸມາມື້ຕິ ອາຫ ບ

ຄົ້ນນັ້ນ ອ. ເຈົ້າສັກຍະ ພຣະນາມວ່າມທານມະ ເຂົ້າປະກາດແລ້ວ ທີ່ເຈົ້າອຸ່ນຫຼຸກ ຕັກແລ້ວ ວ “ດູກອ່ອນພ່ອ (ອ. ບຸດຄລ) ຜູ້ປວ່າແລ້ວ
ຈາກຕະກູລ ຂອງເຮົາ ທ. ຍ່ອມໄມ່, ອ. ເຈົ້າ ຈົງບວ່າ ທີ່ວິວ ທີ່ວິວ ອ. ເຮົາ ຈັກບວ່າ” ດັ່ງນີ້ ດັ່ງນີ້

ໂສ ປນ ສູມາໂລ ໂທີ ສມັປນໂກໂໂ, “ນຕົກຕິ ວຈນມູນ ເຕັນ ນ ສູຕປຸພັໍ ບ

ກົດຕຳ (ອ. ເຈົ້າອຸ່ນຫຼຸກ) ນັ້ນ ເປັນຜູ້ລະເອີຍດອ່ອນ ເປັນຜູ້ມື່ໂຄດວັນເຖິງພຣັມແລ້ວ ຍ່ອມເປັນ, ແມ້ວ. ດຳວ່າ “ຍ່ອມໄມ່” ດັ່ງນີ້ ເປັນ
ຄຳ (ອັນເຈົ້າອຸ່ນຫຼຸກ) ນັ້ນ ໄມເຄີຍທຽງສັບປັບແລ້ວ (ຍ່ອມເປັນ) ບ

ເອກທິວລ ທີ່ ເຕັກ ຂລ ຂຕິຍຸສ ຄຸກິກິພ່າຍ ກີພົນເຕັກ, ອຸ່ນຫຼຸກໂຈ ປຸເວນ ປຣາໂຕ ປຸວຸດຍາ ປົກໂຕ ບ

จริงอยู่ ในวันหนึ่ง ครั้นเมื่อกาํชาติริย์ ท. หาด เหล่านั้น ทรงเล่นอยู่ ด้วยการเล่นซึ้งกลุบ, อ. เจ้าอนุรุทธะ ผู้- (อันกาํชาติริย์ ท.) -ให้แพ้แล้ว ด้วยขนม ทรงล่งไปแล้ว (ซึ่งบุรุษ) เพื่อประโยชน์แก่ขนม ฯ

ອດສຸສ ມາຕາ ປູເວ ສັງເຊົາ ປິທີ

ครั้งนี้ อ. พระมารดา (ของเจ้าอนุรุทธะ) หนึ่ง ทรงจัดเลงแล้ว ซึ่งขนม ท. ทรงส่งไป แล้ว ๆ

ເຕ ຂາທິຕຸວາ ປນ ກີພື້ສູ ၅

(อ. กษัตริย์ ท.) เหล่านี้ ทรงเคี้ยวกินแล้ว ทรงเล่นแล้ว อีก ๆ

บุนปุน ตสุเสว ปราชโย ໂහຕி ၇

๙. ความพ่ายแพ้ ย่อมมี (แก้เจ้าอนุรุทธ) นั้นนี่เที่ยว บอย ๆ

มาตา ปนสอน ปหิเต ปหิเต ติกขุตตุ่ ปุ่ง ปหิณิւว่า ຈຫຼາດວາເຮ (P125) “ປ່າ ນຕຸລືຕີ ປະບິນ ແ

ล้วนว่า อ. พระมารดา (ของเจ้าอนุรุทธะ) นั่น, (คริ้นเมื่อจุลปัฐก อันเจ้าอนุรุทธะ) ทรงส่งไปแล้ว ทรงส่งไปแล้ว ทรงส่งไปแล้ว ซึ่งขณะท. สิ้นสามครั้ง ทรงส่งไปแล้ว (ด้วยพระดำรัส) ว่า “อ. ขณะท. ย่อมไม่มี” ดังนี้ ในวาระที่ลี่ ๆ

ໂສ “ນັດຖືຕີ ວຈນລໍລ ອສລຸຕປຸພຜົຕາ “ເຄລາເປກາ ປູວັກຕີ ກວິສສຕືຕີ ມະນຸມາໂນ “ນັດຖືປົງເມວ ອາຫຣາຕີ ເປສລື

(อ. เจ้าอนุรุทธะ) นั้น สำคัญอยู่ ว่า “(อ. ชนิดแห่งขนม) เม้นนี่ เป็นชนิดแห่งขนม ชนิดหนึ่ง จักเป็น” ดังนี้ เพราะความที่แห่งคำว่า “ย้อมไม่มี” ดังนี้ เป็นคำ (อันพระองค์) ไม่เคยทรงสตับแล้ว ทรงส่งไปแล้ว (ซึ่งจุลจุลปัฏฐาน กด้วยพระดำรัส) ว่า “(อ. ท่าน ท.) จงนำมานี้ ซึ่งขนมไม่มีนี่เทียบ” ดังนี้ ๆ

ມາຕາ ປນສສ, “ນຕຖືປົວໍ ກີຣ ອຍໍເຍ ເທົາຕີ ຖຸຕູເຕ, “ມມ ປຸຕູເຕນ ‘ນຕຖື’ ປຳ ນ ສຸຕປຸພັພ, ອິມິນາ ປນ ອຸປາຍັນ ເວຕມຕຸດ໌ ຜານເປັສສາມືຕີ ຕັ້ງນໍ ສ່ວນແປຕີ ອຸນ່າຍ ສ່ວນແປຕີຢາ ປົກໃໝ່ຫຼືຕວາ ເປັສສີ ທ

ก็ อ. พระมารดา (ของเจ้าอนุรุทธะ) นั่น, (คริ้นเมื่อคำ) ว่า “ข้าแต่พระแม่เจ้า ได้ยินว่า (อ. พระองค์) ขอจงประทาน ซึ่ง
ขนมไม่มี” ดังนี้ (อันจุลลุปภูลักษณ์) กราบพูลแล้ว, (ทรงดำริแล้ว) ว่า “อ. บทว่า ‘ย่อมไม่มี’ ดังนี้ เป็นบทอันบุตร ของเรา
ไม่เคยพังแล้ว (ย่อมเป็น), แต่ว่า (อ. เรอา ยังบุตร) จะให้ชี้สี่เนื้อความ นั่น ด้วยอุบาย นี้” ดังนี้ ทรงครอปแล้ว ซึ่งถ้าด
อันเป็นวิการแห่งทอง อันเปล่า ด้วยถ้าดอันเป็นวิการแห่งทอง ใบอื่น ทรงส่งไปแล้ว ๆ

นครปริวุคากิ ເຫວາດ ຈິນແຕລ່ “ອນຮູຖທະສັກເກີນ ອນໜ້າກາກາລ ອຕູຕໂນ ຝາດກາຕຸຕໍ ອຸປົງຈູປຈຸເຈັກພຸທ່ອສັສ ທະຫວາ ‘ນັດຖື’ ເມ ວຈນສັສ ສວນ ມາ ໂທຽງ, ໄກສູນປັບຕົງຢູ່ຈານຫານນໍ ມາ ໂທຽງ ປັດທາ ກຕາ, ສາຍ ຕຸຈຸລປປາຕີ ປລສິສ ສຕີ; ເຫວສາມຄົມ ປວິສີຕຸ່ນ ນ ລວິສຸສາມ, ສີສົມປີ ໂນ ສຕູຕ່າ ພເລຍູຍາຕີ ບ

อ. เทวดา ท. ผู้ถือเอกสารฉบับชี้ประนค คิดแล้ว ว่า “อ. ความประณานา ว่า ‘อ. การฟัง ซึ่งคำ ว่า ‘ย่อมไม่มี’ ดังนี้ จงอย่ามี แก่เรา, อ. การรู้ซึ่งที่เป็นที่เกิดขึ้นแห่งโภชนา จงอย่ามี (แก่เรา)’ ดังนี้ อันเจ้าคากยะพระนามว่าอนุรุทธะ ทรงถวายแล้ว ซึ่ง

ກັດຍືນແບ່ນສ່ວນ ຂອງຕານ ແກ່ພະບັຈເຈກພູທອເຈົ້າຂ່ອງວ່າອຸປະກອດ ທຽມກະທຳແລ້ວ ໄນກາລ (ແກ່ງຕານ) ເປັນບຸຮູບຊື່ວ່າອັນນາກະ , ຕ້າວ່າ (ອ. ເຈົ້າຄາກຍະພຣະນາມວ່າອຸປະກອດ) ນີ້ ຈັກທຽງເຫັນ ຜຶ້ງຄາດອັນປັດໄຊຮ້າ, (ອ. ເຮົາ ທ.) ຈັກໄມ້ໄດ້ ເພື່ອັນເຂົ້າໄປ ສູ່ ສມາຄມແທ່ງເທິງ, ແມ້ວ. ດີວ່າ ອົບຮັບຮັບ ດີວ່າ ພຶ້ງແຕກ ໂດຍສ່ວນເຈັດ” ດັ່ງນີ້ ໆ

ອັດ ນຳ ປາຕີ ທີພຸພູເວີທີ ບຸດຸນັ້ນ ອກສູ່ ໆ

ຄຮັນນັ້ນ (ອ. ເຫຼວດາ ທ.) ໄດ້ກະທຳແລ້ວ ຜຶ້ງຄາດ ນັ້ນ ໃຫ້ເປັນຄາດເຕັມແລ້ວ ດ້ວຍຂໍ້ມອນອັນເປັນທີພີຍ່າ ທ. ໆ

ຕະລຸລາ ດຸ່ມມຸນຸ້າລາ ລປເຕັມ ອຸປະກອດ ປຸ່ມຕົກໂລກ ສກລະຄວ່າ ຂາເທດຖາວາ ຈົ່າໂຕ ໆ

(ເມື່ອຄາດ) ນັ້ນ ເປັນຄາດລັກວ່າອັນບຸຄຄລາວງໄວ້ ໃນສາມເປັນທີ່ເລີ່ມເຊື່ອລຸນ ແລ້ວຈຶ່ງປັດແລ້ວ (ມື້ອູ້), ອ. ກລິນແກ່ງຂໍ້ມອນ ຕັ້ງ ປັກປັດແລ້ວ ຜຶ້ງພຣະນຄຣທັງສິ້ນ ໆ

ປຸ່ງຄູ່ທີ່ ມຸເຂົ້າ ຈົ່າໂຕມຕົກເມວ ສຕຸຕະສທຣນີສະຫລຸການ ອຸນຸພຣີ ໆ

ອ. ຊື້ນແກ່ງຂໍ້ມອນ ສັກວ່າ (ອັນກໜັກຕົວຢ່າງ ທ.) ທຽງວາງໄວ້ແລ້ວ ໃນພຣະໂອໝັ້ນທີ່ເຖິງ ທ່ານໄປຕາມແລ້ວ ສູ່ພັນແກ່ງເອົ້າເປັນເຄື່ອງ ນຳປັ້ງສັງຄົມເຈັດ ທ. ໆ

ໂສ ຈິນເຕີ “ນາທິ່ມ ມາຕຸ ປີໂຍ, ເຄົດຕັກ ເມ ກາລ ອິມ ນັດຖືປຸ່ງໝານ ນ ປລິ, ຈົ່າໂຕ ປຸ່ງຈາຍ ອຸນຸນ ປຸ່ງ ນ ຂາທີສ ສາມື່ຕີ ເຄົ່າ ດາວໂຫຼວງ ມາຕັກ ປຸ່ງຈົນ “ອມມຸ ຕຸມທາກ ອທ່າ ປີໂຍ, ອຸປົປີໂຍຕີ ໆ

(ອ. ເຈົ້າອຸປະກອດ) ນັ້ນ ທຽງດໍາວີແລ້ວ ວ່າ “ອ. ເຮົາ ເປັນຜູ້ເປັນທີ່ຮັກ ຂອງພຣະມາດາ (ຍ່ອມເປັນ) ທຳມະໄດ້, (ອ. ພຣະມາດາ) ໄນທຽງ ທອດແລ້ວ ຂໍ້ອື່ນໝາຍໃນນີ້ ແກ່ເຮົາ ສິ້ນກາລ ອັນນີ້ປະມານທ່ານີ້, (ອ. ເຮົາ) ຈັກໄມ້ເຄີຍກິນ ຂໍ້ອື່ນ ຈຳເດີມ (ແຕ່ກາລ) ນີ້ ດັ່ງນີ້ ເສົດຈີ່ໄປແລ້ວ ສູ່ຕຳຫັກ ຖຸລາມແລ້ວ ຜຶ້ງພຣະມາດາ ວ່າ “ຂ້າແຕ່ເສົດຈີ່ແມ່ ອ. ໜ່ວມ່ອມລັນ ເປັນຜູ້ເປັນທີ່ຮັກ ຂອງພຣະວອກຄ (ຍ່ອມເປັນ ທີ່ວີ້ວ່າ ອ. ໜ່ວມ່ອມລັນ) ເປັນຜູ້ນີ້ແມ່ເປັນທີ່ຮັກ (ຂອງພຣະວອກຄ ຍ່ຍ່ອມເປັນ)” ດັ່ງນີ້ ໆ

“ຕາຕ ເອກກຸ່ໂນ ອກຖື ວິຍ ທ້າຍ ວິຍ ຈ ອຕີປີໂຍ ເມຕີ ໆ

(ອ. ພຣະມາດາ ຕັ້ງແລ້ວ) ວ່າ “ດູກ່ອນພ່ອ (ອ. ເຈົ້າ) ເປັນຜູ້ເປັນທີ່ກິ່ງ ຂອງເຮົາ (ຍ່ອມເປັນ) ຮາວກະ ອ. ນັ້ນຕາ (ຂອງບຸຄຄລ) ຜູ້ມື່ນຍັນຕາຂ້າງເດືອກວ່າ ຮາວກະ ອ. ທ້າຍດ້ວຍ” ດັ່ງນີ້ ໆ

“ອັດ ກສມາ ເຄົດຕັກ ກາລ ມຍ່າ ນັດຖືປຸ່ງ ນ ປິຈຸຕຸ ອມມາຕີ ໆ

(ອ. ເຈົ້າອຸປະກອດ ກຣາບບຸຄຄລແລ້ວ) ວ່າ “ຂ້າແຕ່ເສົດຈີ່ແມ່ (ຄຣັນນີ້ເອົາຄວາມເປັນ) ອ່ອງນັ້ນ (ມື້ອູ້), (ອ. ພຣະວອກຄ) ໄນທຽງທອດແລ້ວ ຂໍ້ອື່ນນີ້ໃນນີ້ ແກ່ເໜ້ມ່ອມລັນ ສິ້ນກາລ ອັນນີ້ປະມານທ່ານີ້ ເພະເຫຼື່ອ” ດັ່ງນີ້ ໆ

ສາ ຈຸລຸປຸ່ງຈາກ ປຸ່ງຈົນ “ອັດຕີ ກິນົມີ ປາຕີຍ ຕາຕາຕີ ໆ

(ອ. ພຣະມາດາ) ນັ້ນ ຕັ້ງສາມແລ້ວ ຜຶ້ງຈຸລຸປຸ່ງຈາກ ວ່າ “ດູກ່ອນພ່ອ (ອ. ວັດຖຸ) ອະໄຮ ຈ ມື້ອູ້ ໃນຄາດທີ່ວີ້ວ່າ” ດັ່ງນີ້ ໆ

“ປົງປຸ່ນຄາ ອູ້ຍ ປາຕີ ປຸ່ງຈົນ ເວລູປາ ປຸ່ງຈາກ ນາມ ເມ ນ ທິກູ້ຈຸປຸພາຕີ ໆ

(อ. จุลจุลปัญญา กราบทูลแล้ว) ว่า “ข้าแต่พระแม่เจ้า อ. ธาตุ เท็มราوبแล้ว ด้วยชั่น ท., ชื่อ อ. ชั่น ท. อันเมื่อย่างนี้เป็นรูป เป็นชนมอันข้าพระองค์ไม่เคยเห็นแล้ว (ย่อมเป็น)” ดังนี้ ฯ

สา จินเตโล “มยุห์ บุตโต บุญญา กตาภินิหาร ภวิสสติ, (P126) เทวทา ปารี บุเรตุวะ ปหิตา ภวิสสุสติ ฯ
(อ. พระมารดา) นั้น ทรงดาริแล้ว ว่า “อ. บุตร ของเรา เป็นผู้มีบุญ เป็นผู้มีภิกษุ ทรงอันควรทำแล้ว จักเป็น, (อ. ชั่น ท.) เป็นชนมอันเทวดา ท. ยังถ้า ให้เต็มแล้วจึงส่งไปแล้ว จักเป็น” ดังนี้ ฯ

อณ น บุตโต “อุมุ อิโต ปภจาย ห อบุญ บุวนุนам น ชาทิสุสามิ, นตุติปูเมว ปเจยยาสีติ ฯ
ครั้นนั้น อ. พระออรัส (กราบทูลแล้ว กะพระมารดา) นั้น ว่า “ข้าแต่เสด็จแม่ อ. หม่อมฉัน จักไม่เคี่ยวกิน ชื่อ ชื่งชนม อีน จำเดิม (แต่ก้าล) นี้, (อ. พระองค์) พึงทอด ชื่งชนมไม่มีนั่นเที่ยว” ดังนี้ ฯ

สาปสุ ตโต ปภจาย, “ปว ชาทิตุกามิมุหติ วุตต, ตุจุปติเมว อบุญา ปติยา ปภิกชิตุวะ เปลสีติ ฯ
(อ. พระมารดา) แม่นั้น (ครั้นเมื่อคำ) ว่า “(อ. หม่อมฉัน) เป็นผู้เครื่องเพื่ออันเคี่ยวกิน ชื่งชนม ย่อมเป็น” ดังนี้ (อันเจ้าอนุรุทธะนั้น) กราบทูลแล้ว, ทรงครอบแล้ว ชื่งถ้าเดปล่านั่นเที่ยว ด้วยถ้าด ใบอิน ทรงส่งไปแล้ว (แก่เจ้าอนุรุทธะ) นั้น จำเดิม (แต่ก้าล) นั้น ฯ

ยา อาคารมชูเณ วลี, ดาวสุ เทวตา ทิพพปูเว ปหิณสุ ฯ
(อ. เจ้าอนุรุทธะ) ประทับอยู่แล้ว ให้ทำกลางแห่งเรือน เพียงได, อ. เทวดา ท. ส่งไปแล้ว ชื่งชนมอันเป็นทิพย์ ท. (แก่เจ้าอนุรุทธะ) นั้น เพียงนั้น ฯ

โส เอตุตกปิ อชานโนโต ปพพชุชันนุนам กี ชานิสสติ, ตสุมา “ก้า เอสา ปพพชุชา นามาติ ภาตว บุจฉิตุวะ, “โอ หาริตเกสมสุนนา กาสายนิวตุณน กฎจตุตรา วา วิทลอมณุจega วา นิปชุชิตุวะ ปิณฑาย จรนุเตน วิหาริตพุ, เอสา ปพพชุชา นามาติ วุตต, “ภาติก อห สุขมาโล, นาห សกุชิสสามิ ปพพชิตุนุติ อาห ฯ

(อ. เจ้าอนุรุทธะ) นั้น ไม่ทรงทราบอยู่ (ชึ้นเหตุ) เมื่อันเปรママณเท่านี้ จักรงทราบ ชื่อ ชื่การบัว อย่างไร เพราะเหตุ นั้น (อ. เจ้าอนุรุทธะนั้น) ทูลถามแล้ว ชื่งพระภาคฯ ว่า “ชื่อ อ. การบัว นั้น เป็นอย่างไร (ย่อมเป็น)” ดังนี้, (ครั้นเมื่อคำ) ว่า “(อันบรรพชิต) ผู้มีผอมและหนวดอันปลงแล้ว ผู้มีผักสายอันนุ่งแล้ว ผู้นอน บันเครื่องลาดอันบุคคลทำแล้วด้วยไม่ หรือ หรือว่า บันเตียงน้อยอันบุคคลถักแล้วด้วยหาวย แล้วจึงเที่ยวไปอยู่ เพื่อก้อนข้าว พึงอยู่, (อ. กิริยา) นั่น ชื่อว่า เป็นการบัว (ย่อมเป็น)” ดังนี้ (อันพระภาคฯ) ตรัสแล้ว, กราบทูลแล้ว ว่า “ข้าแต่เสด็จพี อ. หม่อมฉัน เป็นผู้ลั่ะเอียดอ่อน (ย่อมเป็น), อ. หม่อมฉัน จักไม่อ้าจ เพื่ออันบัว” ดังนี้ ฯ

“เตนหิ ตาต ภมุนต อุดุคเหตุวะ មรา瓦ล วส, น หิ សกุกา อມเหลส เอเกน อปพพชิตุนุติ อาห ฯ
(อ. เจ้ามหานามนั้น) ตรัสแล้ว ว่า “ดูอ่อนพ่อ ถ้าอย่างนั้น (อ. เจ้า) เรียนอาแล้ว ชื่ງการงาน จงอยู่ อยู่ครองชึ่งเรือน, เพราะว่า อัน- ในเรา ท. หนา -(บุคคล) คนหนึ่ง ไม่อ้าจ เพื่ออันไม่บัว” ดังนี้ ฯ

ອາ ນຳ “ໂກ ເໂສ ກມມຸໂຕ ນາມາຕີ ປຸຈຸດີ ໧

ครັ້ງນັ້ນ (ອ. ເຈົ້າອຸປະກອດ) ຫຼຸດລາມແລ້ວ (ສຶກພະກາດາ) ນັ້ນ ວ່າ “ຊື່ອ ກາງການ ນັ້ນ ເປັນຍ່າງໄຣ (ຍ່ອມເປັນ)” ດັ່ງນີ້ ໆ

ກາຕຸຕຸກູຈານຸຈານົມ ອ້ານານຸໂຕ ກຸລບຸຕຸໂຕ ກມມຸນຸຕິ ນາມ ກີ ຜັນສຸສົຕີ ໆ

ອ. ກຸລບຸຕົຮ ຜູ້ມີເງື່ອຍ່າຍ ແນ້ນທີ່ເປັນທີ່ຕັ້ງຂຶ້ນແກ່ກັດ ຈັກງູ້ ຂື່ອ ສຶກພະການ ຍ່າງໄຣ ໆ

ເອກທິວລ່ ທີ່ ຕິດຄົນ ຂອດຕິຍານ ກຳ ອຸປປາທີ “ກາຕຸຕິ ນາມ ກຸ່ທີ່ ອຸກົງທີ່ຕີ ໆ

ຈົງຍ່ອຍ່າຍ ໃນວັນທີ່ ອ. ວາຈາເປັນເຄື່ອງກຳລ່າວ ວ່າ “ຊື່ອ ກັດ ຍ່ອມຕັ້ງຂຶ້ນ (ໃນທີ່) ໄຫນ” ດັ່ງນີ້ ໄດ້ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ແກ່ກ່ຽວຂ້ອງທີ່ຕີ ໆ

ສາມ ໆ

ກົມພິລີ ວາທ “ໂກງູເຈ ອຸກົງທີ່ຕີ ໆ

ອ. ເຈົ້າກົມພິລະ ຕຣັສແລ້ວ ວ່າ “(ອ. ກັດ) ຍ່ອມຕັ້ງຂຶ້ນ ໃນຈາກ” ດັ່ງນີ້ ໆ

ອາ ນຳ ກາຖົທີ່ຍີ “ຕ່າງ ກາຕຸຕຸສຸສ ອຸກົງຈານຸຈານົມ ນ ຊານາລີ, ກາຕຸຕຸນຸນາມ ອຸກົງລີຍ ອຸກົງທີ່ຕີ ວາທ ໆ

ครັ້ງນັ້ນ ອ. ເຈົ້າກັດທີ່ຍີ ຕຣັສແລ້ວ (ກະເຈົ້າກົມພິລະ) ນັ້ນ ວ່າ “ອ. ທ່ານ ຍ່ອມໄໝເງົ້າ ຜົ່າທີ່ເປັນທີ່ຕັ້ງຂຶ້ນ ແກ່ກັດ, ຂື່ອ ອ. ກັດ ຍ່ອມຕັ້ງຂຶ້ນ ໃນໜ່ວຍ້າງ” ດັ່ງນີ້ ໆ

ອຸນຸກູຖຸໂນ “ຕຸມເຫ ເຖິງປີ ນ ຊານາດ, ກາຕຸຕຸນຸນາມ ຮຕນມກຸລາຍ ສຸວຸດຸນປາຕິຍ ອຸກົງທີ່ຕີ ວາທ ໆ

ອ. ເຈົ້າອຸປະກອດ ຕຣັສແລ້ວ ວ່າ “ອ. ທ່ານ ຖ. ແມ້ລ່ອງ ຍ່ອມໄໝເງົ້າ, ຂື່ອ ອ. ກັດ ຍ່ອມຕັ້ງຂຶ້ນ ໃນຄາດອັນເປັນວິກາຮແກ່ກອງ ອັນມີ ຄອກກຳເປັນປະມານ” ດັ່ງນີ້ ໆ